

ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ
RESIDENTS' SATISFACTION ON THE MANAGEMENT
VIA SAENSUK MUNICIPALITY'S INTEGRATED
STRATEGIC DEVELOPMENT PLAN*

วาสนา วลีกรณ์**

ดร.จันทร์ชลี มาพุทธ***

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านสภาพสังคมด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านการเมืองการบริหาร เปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิก่อนศึกษา อาชีพ รายได้/ เดือน และถิ่นที่อยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้นำชุมชนและประชาชน จำนวน 429 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของประชาชนต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน

* วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

** นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

*** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติและด้านการเมืองการบริหาร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จำแนกตามสถานภาพของประชาชนเพศ วุฒิการศึกษา รายได้/ เดือน และถิ่นที่อยู่อาศัย โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐานและด้านสภาพสังคม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate the satisfaction of Saensuk Municipality's residents on the management according to its strategic development plan which consisted of five developmental strategies: 1) infrastructure, 2) social conditions, 3) environment and natural resources, 4) economic situations, and 5) politics and management, and to compare their satisfaction as classified by personal status, gender, educational background, occupation, income per month, and residential location.

The subjects of the study were 429 local residents and leaders. A five - level rating scale questionnaire was used as a tool in collecting the data. means, standard deviation. t-test, and

one-way ANOVA were used as a statistical device in analyzing the data.

The findings were:

1. In general, the satisfaction on the strategic plan was at a moderate level. When focusing on each particular aspect, it was found that the satisfaction on infrastructure was at a high level; while the satisfaction on social conditions, environment and natural resources, economy, and politics and management was at a moderate level.

2. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by status, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

3. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by gender, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

4. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by educational background, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

5. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by occupation, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found; whereas being classified by infrastructure and social conditions it was found significantly different at 0.5.

6. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by income per month, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

7. On the comparison of satisfaction on the management of the strategic plan, as classified by residential location, both in general and in each particular aspect, nonsignificant difference was found.

คำสำคัญ ความพึงพอใจ/แผนยุทธศาสตร์/
เทศบาล

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การขยายตัวในเชิงปริมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยและเน้นการพึ่งพิงทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศโดยไม่สามารถรับถ่ายทอดและแปรทุนเทคโนโลยีมาใช้ในการต่อยอดการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะอยู่ในระดับสูงในช่วงก่อนวิกฤตแต่ปัญหาความเหลื่อมล้ำของการพัฒนายังปรากฏชัดเจนทั้งในการพัฒนา ระหว่างภาค ระหว่างชนบทกับเมือง และระหว่างกลุ่มคนในสังคม โดยภาวะวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในสังคมมากยิ่งขึ้นขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้ประโยชน์อย่างสิ้นเปลืองและเมื่อร่อยหรอลงก็นำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งเชิงทรัพยากรส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรงนำไปสู่ความ

ไม่สมดุลของโครงสร้างการพัฒนาประเทศที่สำคัญ

สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2543, หน้า 11-13) ได้สรุปไว้ว่าเศรษฐกิจไทยขยายตัวอย่างรวดเร็วแต่ปัญหาความเหลื่อมล้ำของการพัฒนายังปรากฏอยู่ทั้งในชนบทและเมือง โดยภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในสังคม ขณะเดียวกันทรัพยากรธรรมชาติถูกใช้สิ้นเปลืองนำไปสู่ความไม่สมดุลของโครงสร้างการพัฒนาประเทศที่สำคัญดังนี้

1. ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้และความยากจนรุนแรงขึ้นประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีปัญหาความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้สูง แม้ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วจะช่วยยกระดับรายได้ของประชาชน ทำให้ความเหลื่อมล้ำของรายได้มีแนวโน้มลดลง

2. ปัญหาความยากจนกลับเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะความยากจนในชนบท สาเหตุสำคัญที่ทำให้ความยากจนเพิ่มขึ้นในช่วงดังกล่าวมาจากปัญหาเศรษฐกิจที่หดตัวอย่างมากในปี 2541 ซึ่งถึงแม้เริ่มฟื้นตัวในปีต่อมา แต่ประสบปัญหาราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกที่ตกต่ำลงจากปีก่อนเป็นอย่างมากส่งผลกระทบต่อระดับรายได้และความเป็นอยู่ของเกษตรกร ส่วนใหญ่ซึ่งมีฐานะไม่ดีอยู่แล้วต้องยากจนลงไปอีกทำให้ปัญหาความยากจนในเขตชนบทมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นมาก

3. ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมมากขึ้นทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลาย

ลงมากและเริ่มขาดแคลน ในปี 2539 สาเหตุสำคัญมาจากการบุกรุกเพื่อนำพื้นที่ป่ามาใช้ประโยชน์ในการเพาะปลูกซึ่งส่งผลกระทบต่อให้เกิดความเสียหายต่อความสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่วนทรัพยากรน้ำ มีปัญหาการขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้ที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เนื่องจากปริมาณความต้องการใช้น้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ขณะที่ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมลงเนื่องจากปัญหาการพังทลายตามธรรมชาติและการใช้พื้นที่ดินไม่ถูกหลักวิชาการขาดการบำรุงอย่างเหมาะสม

4. ความร่อยหรอทางทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองและขาดการบริหารจัดการที่ดี โดยเฉพาะด้านทรัพยากรน้ำมีความขัดแย้งในการใช้น้ำระหว่างภาคชนบทและเมืองระหว่างภาคเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและบริการตลอดจนประชาชนที่อยู่ต้นน้ำและปลายน้ำของกลุ่มนี้เดียวกัน นอกจากนี้ยังมีความขัดแย้งในด้านการใช้ประโยชน์ที่ดินและกรรมสิทธิ์ที่ดินระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชน รวมทั้งกลุ่มประชาชนต่างอาชีพกัน

5. ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นปัญหารุนแรงต่อเนื่องทั้งปัญหาด้านคุณภาพน้ำของแหล่งน้ำโดยรวม จำเป็นต้องผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อนนำมาใช้ ส่วนปัญหามลพิษอากาศและเสียงมีแนวโน้มสูงขึ้นในเมืองใหญ่ โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลขณะที่ปริมาณของทิ้งเสียและของเสียอันตรายเพิ่ม

มากขึ้นแต่ทำการกำจัดได้น้อยปัจจุบันการพัฒนาท้องถิ่นจำเป็นต้องมีการวางแผนหรือมีการกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาไว้เป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารและกำหนดงบประมาณ(งานวิเคราะห์นโยบาย และแผนกองวิชาการและแผนงาน, 2547, หน้า1) เพื่อให้เป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตให้เป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด เพื่อให้การบริหารการพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพพัฒนาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สามารถช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างเป็นระบบ เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของประชาชน ตลอดจนเป็นการที่มีความสอดคล้องตามทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการพัฒนาประเทศ

จากปัญหาและสาเหตุที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประกอบการพิจารณาในการพัฒนาท้องถิ่นปี 2549 เป็นต้นไป ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและสอดคล้องกับปณิธานของงานวิเคราะห์นโยบาย และแผนกองวิชาการและแผนงานโดยมีการบริหารการพัฒนาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล เป็นประโยชน์แก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ และถิ่นที่อยู่อาศัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามสถานภาพของประชาชนแตกต่างกัน
2. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามเพศ แตกต่างกัน
3. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน
4. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามอาชีพ แตกต่างกัน
5. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

เทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามรายได้ แตกต่างกัน

6. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน จำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัย แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน โดยกำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการปี 2548-ปัจจุบัน ตามแนวทางของงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน ที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ไว้ประกอบไปด้วย ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเมืองการบริหาร

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 55 คน และประชาชน จำนวน 41,120 คน รวมประชากรทั้งหมด 41,175 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 48 คน และประชาชน จำนวน 381 คน สุ่มโดยวิธีแบ่งชั้นภูมิตามถิ่นที่อยู่อาศัย (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของประชาชน ประกอบไปด้วย

3.1.1 ผู้นำชุมชน

3.1.2 ประชาชน

3.1.3 เพศ แบ่งออกเป็น

3.1.3.1 ชาย

3.1.3.2 หญิง

3.1.4 วุฒิการศึกษาแบ่งออกเป็น

3.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

3.1.4.2 ปริญญาตรี/สูงกว่า

ปริญญาตรี

3.1.5 อาชีพ แบ่งออกเป็น

3.1.5.1 รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

3.1.5.2 นักเรียน/นักศึกษา

3.1.5.3 ลูกจ้างภาคเอกชน

3.1.5.4 ค้าขาย

3.1.5.5 แม่บ้าน

3.1.5.6 อื่นๆ

3.1.6 รายได้ เดือน

3.1.6.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท

3.1.6.2 5,000 – 10,000 บาท

3.1.6.3 มากกว่า 10,000 บาท

ขึ้นไป

3.1.7 ถิ่นที่อยู่อาศัย

3.1.7.1 ตำบลแสนสุข

3.1.7.2 ตำบลเหมือง

3.1.7.3 ตำบลห้วยกะปิ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ปี 2548-ปัจจุบัน ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ดังนี้

3.2.1 ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน

3.2.2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ

3.2.3 ด้านสภาพสังคม

3.2.4 ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

3.2.5 ด้านการเมืองการบริหาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 55 คน และประชาชน จำนวน 41,120 รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 41,175 คน (งานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน, 2548, หน้า 1)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ได้แก่ ผู้นำชุมชน จำนวน 48 คน และประชาชน จำนวน 381 คน สุ่มตัวอย่างโดยวิธีแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามถิ่นที่อยู่อาศัย แล้วกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเทียบสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609)

วิธีการสุ่มตัวอย่างสุ่มจากผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขโดยจำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัย ดังนี้

ขั้นที่ 1 แบ่งจำนวนประชากรที่เป็นผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขจำแนกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างขนาดของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 608-609)

จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 41,175 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 429 คน

ขั้นที่ 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม โดยสัดส่วนจากประชากรรวม ดังนี้ สัดส่วนผู้นำชุมชน จำนวน 55: 48 คน และสัดส่วนประชาชน จำนวน 41,120: 381 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามสำรวจรายการ (Checklist) เกี่ยวกับสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ และถิ่นที่อยู่อาศัยและตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข โดยเรียงจาก มากที่สุด มากปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามแนวของลิเคิร์ต แบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว นำมาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .98

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้นำชุมชนและ

ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข โดยวิธีการแจกแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง ได้คืนกลับมา 429 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สรุปสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเมืองการบริหาร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ด้านสภาพสังคม ด้านสภาพเศรษฐกิจ และด้านการเมืองการบริหาร ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านปรากฏผล ดังนี้

1.1 ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดทำทางเดินเท้าริมถนนชายหาดและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด การพัฒนาถนนและทางสัญจรภายในเขตเทศบาลการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมภายในเขตเทศบาล

1.2 ด้านสภาพเศรษฐกิจ พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้บริการด้านการท่องเที่ยว และที่พักอาศัย การจัดให้มีตลาดจัดจำหน่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่การประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่งทะเลอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านสภาพสังคม พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น การส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามในวันสำคัญการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนา

1.4 ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของชายฝั่งทะเล การกำจัดขยะและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนการรักษาความสะอาดของถนนและทางสัญจรในชุมชน

1.5 ด้านการเมืองการบริหาร พบว่า ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขการปฏิบัติตนและการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลเป็นที่ยอมรับของบุคคลภายในเขตเทศบาล การสร้างความเข้าใจในการเลือกตั้งสภาเทศบาล

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจำแนกตามสถานภาพ

ของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้/เดือน และถิ่นที่อยู่อาศัย

ความพึงพอใจ จำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา รายได้/เดือน ถิ่นที่อยู่อาศัย พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ความพึงพอใจ จำแนกตามอาชีพ พบว่าโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสภาพสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญจากการค้นพบในการศึกษาครั้งนี้ตามกรอบแนวคิดและสมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสภาพสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านการเมืองการบริหารมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแบบบูรณาการที่เทศบาลเมืองแสนสุขได้จัดทำขึ้นนั้นเป็นภารกิจของผู้นำชุมชนและประชาชนที่จะต้องร่วมกันดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายหลักที่ว่าทำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขทุกคนอยู่ดี กินดี มีความสุข

ตามหลักปรัชญา “เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งจะทำให้รากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของเทศบาลเมืองแสนสุขเจริญเติบโตไปอย่างมีคุณภาพ (งานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน, 2547, หน้า 1) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง (2546, หน้า 69) ได้สรุปไว้ว่าวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต 20 ปี มีจุดมุ่งหมายมุ่งเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศให้เกิด “การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย” และสร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยนกระบวนกรคิดทัศนคติและกระบวนกรทำงานโดยยึด “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความพึงพอใจต่อการพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการแต่ละด้านปรากฏผลดังนี้

1.1 ความพึงพอใจ ด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การจัดทำทางเดินเท้าริมถนนชายหาดและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด การพัฒนาถนนและทางสัญจรภายในเขตเทศบาลและการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมภายในเขตเทศบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทศบาลเมืองแสนสุขมีความพร้อมในการจัดทำทางเดินเท้าริมถนนชายหาดและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด มีความพร้อมในการพัฒนาถนนและทางสัญจรภายในเขตเทศบาล และมีความพร้อมในการให้บริการไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมภายในเขตเทศบาล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน

(2547, หน้า 4) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ทางเดินเท้าจะกำหนดควบคู่ไปกับถนนสายต่าง ๆ โดยกระจายอยู่อย่างทั่วถึงทางเดินเท้าที่มีความสำคัญสูง ได้แก่ ทางเดินเท้าริมถนนบริเวณชายหาดบางแสนและทางเดินเท้าพิเศษบริเวณด้านในชายหาด (ห้ามรถยนต์ จักรยานยนต์ และจักรยาน) และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อธิณนารุณ (2544) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการวิจัย พบว่ามีความพึงพอใจระดับมากได้แก่ การจัดการคั้งนฝั่งเมืองหมู่บ้าน การพัฒนาระบบและทางสัญจรในหมู่บ้าน การจัดหาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 4-5) ได้สรุปไว้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคบางแสนให้บริการไฟฟ้าในเขตเทศบาลโดยมีผู้ใช้ไฟฟ้าประเภทบ้านอยู่อาศัย 10,428 ราย ใช้กระแสไฟ 2,109,938 หน่วย/เดือน และให้บริการไฟฟ้าสาธารณะ 57 ราย ใช้กระแสไฟรวม 122,692 หน่วย/เดือน สำหรับไฟฟ้าส่องสว่างมีจำนวน 1,951 แห่ง ครอบคลุมถนน 82 สาย เป็นระยะทาง 66,884 กิโลเมตร

1.2 ความพึงพอใจด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้บริการด้านการท่องเที่ยว และที่พักอาศัย การจัดทำมีตลาดจัดจำหน่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าเทศบาลเมืองแสนสุขมีความพร้อมในการให้บริการด้านการท่องเที่ยวและ

ที่พักอาศัยและมีความพร้อมในการจัดให้มีตลาดจัดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 7) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า เทศบาลเมืองแสนสุข ได้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจเนื่องจากทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ ตลอดจนช่วยกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในด้านต่างๆ มากมายสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรรถนารถ (2544, หน้า 41) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาท้องถิ่นด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเชิงเนินมุ่งพัฒนาเศรษฐกิจในเรื่องการจัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคและการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าด้านอื่นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยพบว่า การจัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภคทำให้บริการด้านการท่องเที่ยวและที่พักอาศัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนการประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่งทะเลของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เทศบาลเมืองแสนสุขมีการเพาะเลี้ยงชายฝั่งทะเลและทำการประมงเฉพาะชายฝั่งทะเลซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 8) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข เดิมเป็นชุมชนเกษตรกรรม มีการ

เพาะปลูก เพาะเลี้ยงชายฝั่งและทำการประมงเป็นหลัก

1.3 ความพึงพอใจ ด้านสภาพสังคม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น การส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่ดั่งงามในวันสำคัญการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เทศบาลเมืองแสนสุขมีความพร้อมทางด้านการส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น และมีความพร้อมในการส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรม ประเพณีที่ดั่งงามในวันสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 8) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า การส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่นได้แก่ ก่อพระทรายวันไหลบางแสน ลอยกระทงแห่เทียนเข้าพรรษา ทอดกฐิน และทำบุญวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรรถนารถ (2544) ผลการวิจัย พบว่าการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการส่งเสริมให้มีกิจกรรมด้านวัฒนธรรมประเพณีที่ดั่งงามในวันสำคัญอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547, หน้า 8) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า เทศบาลเมืองแสนสุขมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นต้นว่างานทำบุญ ขึ้นปีใหม่ งานประเพณีก่พระทรายวันไหลบางแสน งานบุญทอดกฐิน ก่อสร้างลานกีฬา ส่วนการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทศบาลเมืองแสนสุข

มีความพร้อมในเรื่องของการจัดและส่งเสริมทางด้านศาสนามาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1.4 ความพึงพอใจด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของชายฝั่งทะเล การกำจัดขยะและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนการรักษาความสะอาดของถนนและทางสัญจรในชุมชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบำรุงรักษาสภาพแวดล้อมไม่ทั่วถึงเนื่องจากพนักงานไม่เพียงพอประกอบทั้งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวมีนักท่องเที่ยวจากแหล่งต่าง ๆ มาท่องเที่ยวมากและไม่ค่อยรับผิดชอบในการทิ้งขยะมูลฝอยถึงแม้เทศบาลจะมีแผนพัฒนาและทำมาตรการในการดูแลรักษาและปฏิบัติอย่างทั่วถึงจึงทำให้ประชาชนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับกองวิชาการและแผนงาน (2542) ได้สรุปไว้ว่าควรพัฒนาในแผนพัฒนาระยะ 5 ปี (พ.ศ.2540-2544) ควรส่งเสริมปรับปรุงเรื่องความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองให้มีประสิทธิภาพส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมกันในการรักษาสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี เชาวะวนิชย์ (2546) พบว่า สิ่งแวดล้อมชุมชนในเรื่องสิ่งแวดล้อมในชุมชน องค์การปกครองท้องถิ่นมีหน้าที่ในการดูแลโดยตรงสามารถจัดการเองได้ เพื่อทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นดีขึ้น เช่นเรื่องระบบสาธารณสุขปศุสัตว์ สาธารณูปการ ถนน ความสะอาดในชุมชน การรักษาความสะอาดของถนนและทางสัญจรในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานการวิจัยของ

สุมาลี เชาวะวนิชย์ (2546) พบว่าพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 ประกอบด้วย 6 หมวด ได้แก่ การรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและสถานที่สาธารณะ การดูแลรักษาสนามหญ้าและต้นไม้ในถนนและสวนสาธารณะ เป็นต้น ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลมีทั้งหมด 62 มาตราแต่สอดคล้องกับมาตราที่ 6 คือ ความสะอาดและ หรือความสกปรกโดยทั่วไปบริเวณทางเท้า ถนน ซอยในบ้านเมือง

1.5 ความพึงพอใจด้านการเมืองการบริหาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข การปฏิบัติตนและการบริหารงานของผู้บริหารเทศบาลเป็นที่ยอมรับของบุคคลภายในเขตเทศบาล และการสร้างความเข้าใจในการเลือกตั้งสภาเทศบาลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทศบาลเมืองแสนสุขยังขาดบุคลากรที่รับผิดชอบในด้านการให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้แก่ประชาชนอย่างเพียงพอเนื่องจากมีภาระงานส่วนมากที่จะต้องปฏิบัติเร่งด่วนซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของภาวณา สีผาย (2545) ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครและชุมชนในเขตเทศบาลเมือง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในระดับที่ค่อนข้างดี ผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครและเทศบาลเมืองภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการ

ปกครองในระบอบประชาธิปไตยแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของวิโรจน์ รอดวงษ์ (2544) ผลการวิจัย พบว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่นมีลักษณะเป็นที่ยอมรับด้านความเป็นผู้นำสูง มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นสูงมีลักษณะความเป็นผู้นำและความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นมีการส่งเสริมให้ประชาชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเลือกตั้งด้วยการให้เลือกคนดีมีคุณภาพ คุณธรรม ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธนสวรรค์ เจริญเมือง (2542) ได้สรุปอุปสรรคหรือสาเหตุของปัญหาที่พบในการบริหารงานของเทศบาลในช่วงเวลา 60 ปีที่ผ่านมาซึ่งพอประมวลได้ คือ ปัญหาประชาชนขาดความสนใจทางการเมืองไม่สนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากเท่าที่ควร โดยเฉพาะในเขตเทศบาลที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมีคนต่างถิ่นอพยพเข้าไปอยู่มาก ไม่สนใจติดตามการทำงานของเทศบาลและไม่มีบทบาทตรวจสอบควบคุม การทำงานของนักการเมือง

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจำแนกตามสถานภาพของประชาชน เพศ วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้/เดือน และถิ่นที่อยู่อาศัย โดยรวมและรายด้านอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ความพึงพอใจจำแนกตามสถานภาพของประชาชน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขอาจจะเห็นว่า การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ที่วางไว้ถูกจัดสรรไว้พร้อมแล้ว เมื่อได้นำแผนยุทธศาสตร์นั้น มาปฏิบัติ

จึงทำให้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปในแนวทางเดียวกันจึงทำให้ประชาชนมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้รับบริการด้านต่างๆ มีความพึงพอใจเหมือน ๆ กันมีความเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิเคราะห์นโยบายและแผนกองวิชาการและแผนงาน (2547) ได้กล่าวสรุปไว้ว่าแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข เป็นกรอบกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตให้เป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประโยชน์สาธารณะเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

2.2 ความพึงพอใจจำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ สุทธิศาสนกุล (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไพโรจน์พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ความพึงพอใจจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของคมสันชาญชัยวรวิทย์ (2542) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจ

ของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะด้านการรักษาความสะอาด : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะด้านการรักษาความสะอาดของเทศบาลเมืองศรีราชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาทำให้ประชาชนมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล

2.4 ความพึงพอใจ จำแนกตามอาชีพ พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐานและด้านสภาพสังคม ประชาชนในเทศบาลเมืองแสนสุขมีความแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละอาชีพซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของคมสัน ชาญชัยวรวิทย์ (2542) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะด้านการรักษาความสะอาด:กรณีศึกษาเทศบาลเมือง ศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริการสาธารณะด้านการรักษาความสะอาดของเทศบาลเมืองศรีราชาไม่แตกต่างกันนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลลภาชยาหาด (2535) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะด้านรักษาความสะอาดของกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากทุกอาชีพต่างมีความคาดหวังต่อการทำงานในระดับที่ใกล้เคียงกัน จึงทำให้ทัศนคติของกลุ่มอาชีพต่างกันของประชาชนไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเอกชัย การวัฒน์ (2543) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานและ

ประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านสภาพโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสภาพสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของเอกสิทธิ์ สุทธิศาสนกุล (2545) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่าอาชีพมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ความพึงพอใจ จำแนกตามรายได้/เดือน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของไพโรจน์พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัย พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการต่างกัน ทั้งนี้ยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวไลรัตน์ สวัสดิ์ (2546) ที่ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการการจัดเก็บภาษีของเทศบาล ตำบลหนองไผ่แก้ว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรีพบว่าผู้เสียภาษีที่มีระดับรายได้ต่างกันจะมีความพึงพอใจต่อการให้บริการจัดเก็บภาษีแตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีรายได้สูงจะมีความคาดหวังในการได้รับบริการอยู่ในระดับสูงกว่าประชาชนที่มีรายได้ต่ำ

2.6 ความพึงพอใจ จำแนกตามถิ่นที่อยู่อาศัย พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุกิจ อรรถนารถ (2544) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง จำแนกตามเขตพื้นที่หมู่บ้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของไพโรจน์ พานิชกุล (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีที่อยู่อาศัยต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ โดยผู้นำชุมชนและประชาชนในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขควรตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินงาน ด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านสังคมด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการเมืองการบริหาร ซึ่งพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางผู้บริหารควรพัฒนาปรับปรุงด้านต่าง ๆ เหล่านี้ โดยให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาตามแผนยุทธศาสตร์ มีการจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ระหว่างเทศบาลกับประชาชนส่งเสริม

ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาล มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมของเทศบาลมีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพในการทำงาน มีคุณธรรม จริยธรรม และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน มีการอำนวยความสะดวกด้านการบริการที่รวดเร็วจากพนักงานของเทศบาลให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทการบริหารจัดการของเทศบาลเมืองแสนสุข ต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ
2. ควรศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไขของประชาชนต่อการบริการในสำนักงานเทศบาลเมืองแสนสุข
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการบริการสาธารณะของเทศบาลตามความคิดเห็นของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

- กองวิชาการและแผนงาน งานวิเคราะห์นโยบายและแผน. (2542). *แผนพัฒนาเทศบาลเมืองนครศรีอยุธยา ประจำปี 2542*. พระนครศรีอยุธยา: ม.ป.ท.
- _____. (2547). *เทศบาลเมืองแสนสุขแบบบูรณาการ ปี พ.ศ.2547-2549 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข*. ชลบุรี: (ม.ป.ท.).
- _____. (2548). *แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2549-2551) เทศบาลเมืองแสนสุข*. เทศบาลเมืองแสนสุข. ชลบุรี: (ม.ป.ท.)
- คมสัน ชาญชยารวิทย์. (2542). *ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการสาธารณะด้านการรักษาความสะอาด: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี*. ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตร์, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2546). *การจัดทำแผนกลยุทธ์ด้านการบริหารงานของเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธเนศวร์ เจริญเมือง. (2542). *100 ปี การปกครองท้องถิ่น พ.ศ.2540*. กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- ไพโรจน์ พานิชกุล. (2543). *ความพึงพอใจของประชาชนในเขตเทศบาลต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองปัตตานี*. ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ภาวนา สีผาย. (2545). *ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนคร และในเขตเทศบาลเมือง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิโรจน์ รอดวงษ์ (2544). *ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกิจ อรรถนารถ. (2544). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง*. ปริญญาโทปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สุมาลี เขาวะวนิชย์. (2546). การศึกษาระดับความพึงพอใจของการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขาวัว อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2543). กรอบวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาฯ ฉบับที่ 9. (ม.ป.ท.) (ม.ป.พ.)
- เอกชัย การวัฒน์. (2543). การดำเนินงานและประสิทธิผลของนโยบายและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริการพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เอกสิทธิ์ สุทธิศาสนกุล. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- Krejcie, R.V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 608-609.